

blev derfor meget forbavset, da jeg ved Fiskerimødet i Fredericia erfarede, at nu havde man kun kunnet samle sig i Ønsket om at faa Vestkysthavnespørgsmaalet taget op til samlet Overvejelse; man vilde ikke høre Tale om at arbejde for en enkelt Sag, men vilde have hele Spørgsmaalet taget op. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at dette Standpunkt ikke er Udtryk for nogen Enighed. Jeg tror, at jeg med fuld Sikkerhed tør sige, at det er Udtryk for den allerstørste Uenighed mellem de Folk, som har Interesse i denne Sag. Naar man nævner, at man vil have en stor Havn i Thisted Amt, er det, fordi det er alt, hvad man kunde blive enig om, og saa er det altsaa ikke, fordi man er enig, men netop det modsatte, og det giver ikke denne Sag stor Vægt.

At Regeringen for sit Vedkommende har ment det alvorligt med at ville bidrage til Fiskeriets Opkomst, fremgaar af, at vi ved tredie Behandling af Finansloven vil fremkomme med et Forslag om straks at foretage den Udvidelse af Esbjerg Havn, som jo nok vil være nødvendig i Løbet af faa Aar, at Regeringen har givet Tilsagn om Medvirken til en rimelig Udvidelse af Grenaa Havn, af Rersø Havn og af forskellige smaa Fiskerihavne her i Landet og endelig af dette Lovforslag om Anlæg af en Fiskerihavn indenfor Thyborøn Kanal. I denne Forbindelse skal jeg ikke netop nævne Molerne. Molerne skal ikke sættes paa Fiskeriets Konto, om jeg saa maa sige. Molerne har en videregaaende Interesse: de har lige Interesse for Landbruget og for andre Næringsveje, de har lige Interesse for hele Limfjordens Opland, fordi man ved dem vil skabe Mulighed for en rationel Sejlsads paa Limfjorden. Men Fiskerihavnen er en Indrømmelse til Fiskeriets Interesser, og det er en Indrømmelse, som det forekommer mig, man skulde modtage. Det forekommer mig forunderligt, naar det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) derom kun har den ene Bemærkning at gøre, at han ikke kunde have noget imod, at dette Lovforslag gennemføres. Det er for lidt at sige herom, naar man er en Ven af Vestkysthavnesagen, en Ven af Vestkystfiskeriet. Thi dette Lovforslag er ganske vist kun en Begyndelse, men det er en Realitet. Det, jeg havde tænkt mig muligt at gøre under de nuværende Forhold, er at skaffe Fiskerne en Havn indenfor Thyborøn Kanal. Det, som tilsigtes ved det privat indbragte Lovforslag, er at skaffe Fiskerne en Kommission, og det forekommer mig,

at Fiskerne med Rette vil spørge: Hvor mange Penge er der i den til os?

Der er fremført berettigede Indvendinger mod det privat indbragte Lovforslag, baade mod Formen og Indholdet, som jeg dog ikke skal komme dybt ind paa, fordi jeg ikke finder det fornødent. Naar Forslagsstillerne mener, at man kan skelne mellem Anlæg af Trafik- og Nødhavne og Anlæg af Fiskerihavne, tror jeg at turde sige, at det kan man jo godt; men det betyder ikke noget. Hvad enten man kalder en Havn ved Vestkysten for Trafikhavn eller Fiskerihavn, bliver den nemlig lige dyr, og det er dog Pointen i den Sag. Det, der gør Sagen saa vanskelig, er, at man paa Vestkysten skal ud over den tredie Reyle, hvis Havnen skal du noget, ud paa 24—30 Fods Vand efter Omstændighederne, deraf følger Bekostningen. Og det kan ikke nytte at sige, at det ikke har nogen Interesse, om man en Gang imellem ikke skulde kunne anløbe Havnen i Storm. Den Betragtning tror jeg dog, at hverken Fiskerne eller andre søfarende vil godkende. Med Hensyn til de Bekostninger, man har været inde paa at opstille — 10 Mill. Kr. til den store Fiskerihavn —, kommer det ganske vist noget an paa, hvor Havnen skulde ligge. Men de Beregninger, som hidtil foreligger, viser, at man ikke kan slippe med en Udgift af under 12 Mill. Kr., og at Udgiften sandsynligvis — det afhænger, som sagt af, hvor Havnen skal ligge — vil komme op paa 14,3 Mill. Kr. Paa samme Maade er det med den Havn ved Hirtshals, man vurderer til 3½ Mill. Kr. Det er ganske sikkert helt hen i Vejret. Man kan nok faa en Havn for det Beløb, men ikke en, der er brugbar i nogen Udstrækning. Imidlertid kunde man sige, at det ved jeg ikke saa meget mere om end de ærede Forslagsstillere. Det skal jeg indrømme. Det er altsaa kun den Sagkundskab, som hidtil har staaet til min Raadighed, som udtaler sig saaledes.

Det, som for mig er afgørende, er, hvad Meningen er med dette Lovforslag. Er det Meningen at gøre noget godt for Fiskeriet, eller er det Meningen at gøre Fortrød i en eller anden Henseende? Er det Meningen derigennem at konstatere, at den Interesse, Regeringen viser Fiskeriet, ikke betyder noget? I saa Fald er det en forkert Mening; thi den Interesse er oprigtig og alvorlig. Jeg tror end ikke, det vilde lykkes at bibringe Fiskerne en modsat Opfattelse. Jeg har talrige Bevi-